

Resolutsioon

Kavandatav kokkulepe ühtse patendivaidluste lahendamise süsteemi (praeguse nimega „Euroopa patendi ja ühenduse patendi kohus“) loomiseks ei ole kooskõlas EL lepingu ja EL toimimise lepingu sätetega.

(¹) ELT C 220, 12.9.2009.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 26. mai 2011. aasta otsus (Centrale Raad van Beroep'i (Madalmaad) eelotsusetaotlus) — Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen versus H. Akdas, H. Agartan, Z. Akbulut, M. Bas, K. Yüzügülüer, E. Keskin, C. Topaloglu, A. Cubuk, S. Sariisik

(Kohtuasi C-485/07) (¹)

(EMÜ-Türgi assotsiatsioon — Võõrtöötajate sotsiaalkindlustus — Elukohatingimusest loobumine — Ulatus — Vastuvõtva liikmesriigi poolt makstav töövõimetuspensioni täiendav hüvitis, et tagada hüvitisetaajatele toimetulekumiinimum — Siseriiklike õigusaktide muutmine — Nimetatud täiendava hüvitise maksmise lõpetamine, kui hüvitisetaaja elukoht on väljaspool asjaomase liikmesriigi territooriumi)

(2011/C 211/04)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Centrale Raad van Beroep

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Kostjad: H. Akdas, H. Agartan, Z. Akbulut, M. Bas, K. Yüzügülüer, E. Keskin, C. Topaloglu, A. Cubuk, S. Sariisik

Ese

Eelotsusetaotlus — Centrale Raad van Beroep — Euroopa Majandusühenduse ja Türgi vahelise assotsiatsioonilepingu artikli 9, selle lisaprotokoll, mis on alla kirjutatud 23. novembril 1970 Brüsselis ning ühenduse nimel sõlmitud, heaks kiidetud ja kinnitatud nõukogu 19. detsembri 1972. aasta määrusega (EMÜ) nr 2760/72 (EÜT L 293, lk 1; ELT eriväljaanne 11/11, lk 41), artikli 59 tõlgendamine ning assotsiatsiooninõukogu 19. septembri 1980. aasta otsuse nr 3/80, mis käsitleb Euroopa ühenduste liikmesriikide sotsiaalkindlustussüsteemide kohaldamist Türgi töötajate ja nende pereliikmete suhtes (EÜT 1983, C 110, lk 60), artikli 6 lõike 1 tõlgendamine — Siseriiklikud õigusaktid, mis näevad töövõimetuskindlustuse alusel ette

täiendava hüvitise maksmise toimetulekumiinimumi saavutamiseks — Piirangud väljaspool Madalmaid elamise korral — Hüvitiste lõpetamine erineva aja jooksul sõltuvalt elukohast ja kodakondsusest

Resolutsioon

1. Assotsiatsiooninõukogu 19. septembri 1980. aasta otsuse nr 3/80 (mis käsitleb Euroopa ühenduste liikmesriikide sotsiaalkindlustussüsteemide kohaldamist Türgi töötajate ja nende pereliikmete suhtes) artikli 6 lõike 1 esimest lõiku tuleb tõlgendada selliselt, et sellel on vahetu õigusmõju, nii et Türgi kodanikud, kelle suhtes see säte kohaldub, saavad liikmesriikide kohtutes sellele sättele tugineda, takistamaks sellega vastuolus olevate siseriiklike normide kohaldamist.
2. Otsuse nr 3/80 artikli 6 lõike 1 esimest lõiku tuleb tõlgendada selliselt, et sellistel asjaoludel, nagu on kõne all põhikohtuasjas, on sellega vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid nagu 6. novembri 1986. aasta täiendavate hüvitiste seaduse (Toeslagenwet) artikkel 4a, mis lõpetab sellise hüvitise maksmise nagu töövõimetuspensioni täiendav hüvitis, mida antakse siseriiklike õigusaktide alusel, endistele Türgi võõrtöötajatele, kuna nad naasid Türki asjaolu tõttu, et nad kaotasid töövõimetuks jäämisest tulenevalt nimetatud liikmesriigis elamise õiguse.
3. Lepingu, millega loodi assotsiatsioon Euroopa Majandusühenduse ja Türgi vahel ning millele kirjutasid 12. septembril 1963 Ankaras alla ühelt poolt Türgi Vabariik ning teiselt poolt EMÜ liikmesriigid ja ühendus ning mis sõlmiti, kiideti heaks ja kinnitati ühenduse nimel nõukogu 23. detsembri 1963. aasta otsusega 64/732/EMÜ, artikkel 9 ei ole kohaldatav sellise olukorra suhtes, nagu on kõne all põhikohtuasjas.

(¹) ELT C 22, 26.1.2008.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 26. mai 2011. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-306/08) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiivid 93/37/EMÜ ja 2004/18/EÜ — Ehitustööde riigihankemenetlused — Valencia autonoomse piirkonna asulaarenduse alased õigusaktid)

(2011/C 211/05)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Alcover San Pedro, D. Kukovec ja M. Konstantinidis)

Kostja: Hispaania Kuningriik (esindaja: M. Muñoz Pérez)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Nõukogu 14. juuni 1993. aasta direktiivi 93/37/EMÜ, millega kooskõlastatakse riiklike ehitustöölepingute sõlmimise kord (EÜT L 199, lk 54; ELT eriväljaanne 06/02, lk 163), artikli 1, artikli 6 lõike 6, artiklite 11, 12 ja II peatüki IV jaotise (artiklid 24–29) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (ELT L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 06/07, lk 132), artiklite 2, 6, 24, 30, artikli 31 lõike 4 punkti a, artikli 48 lõike 2 ja artikli 53 rikkumine — Valencia autonoomse piirkonna asulaarenduse alased õigusaktid — Kokkusalandumise ühenduse õigusega

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

(¹) ELT C 223, 30.8.2008.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 26. mai 2011. aasta otsus (Raad van State (Madalmaad) eelotsusetaotlused) — Stichting Natuur en Milieu jt (C-165/09) versus College van Gedeputeerde Staten van Groningen, Stichting Natuur en Milieu jt (C-166/09) versus College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, Stichting Natuur en Milieu jt (C-167/09) versus College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland

(Kohtuasi C-165/09 – C-167/09) (¹)

(Keskkond — Direktiiv 2008/1/EÜ — Luba elektriijaama ehitamiseks ja käitamiseks — Direktiiv 2001/81/EÜ — Teatavate õhusaasteainete siseriiklikud ülemmäärad — Liikmesriikide pädevus üleminekuperioodil — Vahetu õigusmõju)

(2011/C 211/06)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Stichting Natuur en Milieu, Stichting Greenpeace Nederland, B. Meijer, E. Zwaag, F. Pals (C-165/09), Stichting

Natuur en Milieu, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stichting Greenpeace Nederland, Vereniging van Verontruste Burgers van Voorne (C-166/09), Stichting Natuur en Milieu, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stichting Greenpeace Nederland, Vereniging van Verontruste Burgers van Voorne (C-167/09)

Kostjad: College van Gedeputeerde Staten van Groningen (C-165/09), College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland (C-166/09 ja C-167/09)

menetluses osalesid: RWE Power AG, varem RWE Power AG (C-165/09), Electrabel Nederland NV (C-166/09), College van Burgemeester en Wethouders Rotterdam (C-166/09 ja C-167/09), E.On Benelux NV (C-167/09)

Ese

Eelotsusetaotlus — Raad van State — Nõukogu 24. septembri 1996. aasta direktiivi 96/61/EÜ saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta (EÜT L 257, lk 26; ELT eriväljaanne 15/03, lk 80) artikli 9, praegu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta direktiiv 2008/1/EÜ saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta (kodifitseeritud versioon) (ELT L 24, lk 8), ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2001. aasta direktiivi 2001/81/EÜ teatavate õhusaasteainete siseriiklike ülemmäärade kohta (EÜT L 309, lk 22; ELT eriväljaanne 15/06, lk 320) artikli 4 lõike 1 tõlgendamine — Keskkonnaõigusliku loa taotlus — Pädeva asutuse otsus — Liikmesriikide kohustused ajavahemikul direktiivi ülevõtmise tähtaja möödumisest kuni direktiivi 2001/81 artikli 4 lõikes 1 sätestatud, pärast selle direktiivi ülevõtmise tähtaega asuva ajahetkeni — Elektriijaam

Resolutsioon

1. Nõukogu 24. septembri 1996. aasta direktiivi 96/61/EÜ saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta artikli 9 lõikeid 1, 3 ja 4 nii selle originaalversioonis kui ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. jaanuari 2008. aasta direktiiviga 2008/1/EÜ saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta kodifitseeritud versioonis tuleb tõlgendada selliselt, et keskkonnaõigusliku loa väljastamisel niisuguse tööstuskäitise ehitamiseks ja käitamiseks, nagu on kõne all põhikohtuasjades, ei ole pädevad siseriiklikud ametiasutused võtnud muude selle loa andmise tingimuste seas arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2001. aasta direktiiviga 2001/81/EÜ teatavate õhusaasteainete siseriiklike ülemmäärade kohta kindlaks määratud vääveldioksiidi ja lämmastikoksiidide siseriiklike heitekoguste ülemmäärasid, kuid nad peavad järgima nimetatud direktiivist 2001/81 tulenevat kohustust võtta või kavandada siseriiklike programmide raames kohased ja järjepidevad strateegiad ja meetmed, mis on üheskoos sobivad heitekoguste vähendamiseks, eldkõige selleks, et nende saasteainete kogused ei ületaks hiljemalt 2010. aastaks selle direktiivi I lisas osutatud ülemmäärasid.